

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Ek/460/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119251379
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119251379.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci oprávneného: AuTOY, spol. s r. o., so sídlom Česká 15, 831 03 Bratislava, IČO: 36 320 927, právne zast.: AS Legal s. r. o., so sídlom Hlučínska 1/11, 831 03 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 36 857 688, v mene ktorej koná: JUDr. Milan Šulva, advokát, proti povinnému: Národná diaľničná spoločnosť, a. s., so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 35 919 001, právne zast: GARAJ & Partners s. r. o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, v mene ktorej koná: JUDr. Marian Garaj, advokát, o vymoženie 77621 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Ladislav Ágh, so sídlom Exekútorského úradu: Jaskový rad 79, 831 01 Bratislava, IČO: 31 769 624, pod sp. zn. 1EX 119/19, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/460/2019 zo dňa 25. novembra 2019 a o návrhu povinného na prerušenie exekučného konania, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/460/2019 zo dňa 25. novembra 2019 zamietla.
- II. Návrh povinného na prerušenie exekučného konania zamietla.
- III. Oprávnenému voči povinnému priznáva nárok na náhradu trov konania o sťažnosti vo výške 360,29 eur, ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané v tomto exekučnom konaní na podklade dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/460/2019 zo dňa 25. novembra 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zamietol a ani oprávnenému ani povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal.
2. Vychádzal zo zistení, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 26.03.2019 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 77621 Eur s prísl. na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 25Cb/95/2012 zo dňa 07.03.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.1.2019 a vykonateľnosť dňa 21.01.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/173/2017 zo dňa 29.11.2018 (ďalej len „exekučný titul“).
3. Po preskúmaní návrhu povinného na vykonanie exekúcie a jeho príloh súd dňa 30.04.2019 vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Ághovi, so sídlom Exekútorského úradu Jaskový rad 79, 831 01 Bratislava, IČO: 31 769 624 (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 1EX 119/19.
4. Súdny exekútor dňa 25.05.2019 postupom podľa § 61k ods.5 Exekučného poriadku predložil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku) spolu s vyjadrením oprávneného.

5. Povinný sa podaným návrhom domáhal zastavenia exekúcie s odôvodnením, že v danom prípade došlo k zániku vymáhaného nároku na základe jednostranného zápočtu vzájomných pohľadávok povinného voči oprávnenému zo dňa 07.02.2019, a to po vzniku exekučného titulu, avšak ešte pred začatím exekúcie. K stretu pohľadávok spôsobilých na započítanie a k zániku nároku vymáhaného v tomto exekučnom konaní došlo dňa 06.02.2019. Predmetom započítania bola splatná pohľadávka povinného voči oprávnenému titulom vydania bezdôvodného obohatenia v časti 153 467,55 Eur oproti pohľadávke oprávneného priznanej exekučným titulom v celej jej výške v sume 153 467,55 Eur, pozostávajúcej z istiny vo výške 77 621 Eur a úrokov z omeškania vo výške 75 846,55 Eur podľa vyčíslenia k 06.02.2019. Vymáhaný nárok oprávneného v exekúcii tak v časti týkajúcej sa istiny a úrokov z omeškania v celkovej výške 153 467,55 Eur zanikol ešte v čase pred začatím exekúcie k 06.02.2019 a v ostatnej uplatnenej časti, v podobe úrokov z omeškania za obdobie po 06.02.2019 vymáhaný nárok neexistuje (nakoľko počnúc od 07.02.2019 povinný nebol v omeškanií so zaplatením pohľadávky oprávnenému, ktorá zanikla na základe zápočtu k 06.02.2019). Pohľadávka povinného, ktorá bola predmetom započítania, vznikla v súvislosti s iným vzájomným sporom oprávneného a povinného, ktorý je vedený na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 25Cb/136/2013. Dňa 23.02.2015 vydal Okresný súd Bratislava III čiastočný rozsudok, na základe ktorého zaviazal povinného k povinnosti zaplatiť oprávnenému v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku istinu vo výške 643 048,39 Eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania. Následne bola v exekučnom konaní vymožená pohľadávka vrátane jej príslušenstva v celkovej výške 1 150 010,66 Eur. Na základe podaných sťažností Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval porušenie základných práv a slobôd na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie postupom a rozhodnutiami odvolacieho súdu, súdu prvej inštancie a exekučného súdu v neprospech povinného. Následne exekučný súd vydal uznesenie, ktorým námietkam povinného vyhovel. Toto uznesenie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko oprávnený podal odvolanie. Rozsudok, na základe ktorého bola v exekučnom konaní vymožená suma 1 110 057,96 Eur, je však na základe rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky nespôsobilým exekučným titulom a preto peňažné plnenie, ktoré oprávnený získal na úkor povinného v nezákonne vedenom exekučnom konaní predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je oprávnený povinný v zmysle platnej právnej úpravy povinnému vydať. Povinný určil oprávnenému primeranú lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v trvaní 15 dní odo dňa doručenia predžalobnej výzvy, ktorá uplynula dňa 05.02.2019. Dňa 06.02.2019 sa pohľadávka povinného voči oprávnenému stala splatnou. V dôsledku existencie vzájomných pohľadávok povinný na základe jednostranného zápočtu zo dňa 07.02.2019 v súlade s ustanovením § 580 Občianskeho zákonníka a § 358 Obchodného zákonníka započítal svoju pohľadávku titulom vydania bezdôvodného obohatenia v časti (vo výške) 153 467,55 Eur oproti pohľadávke oprávneného priznanej exekučným titulom v celej jej výške 153 467,55 Eur. Na základe uskutočneného zápočtu započítavané vzájomné pohľadávky oprávneného a povinného zanikli v rozsahu, v akom sa vzájomne kryli, a to okamihom, kedy sa tieto pohľadávky spôsobili na započítanie stretli, t. j. dňom 06.02.2019.

6. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie poukázal na skutočnosť, že samotné zrušenie exekučného titulu nezakladá bez ďalšieho nárok povinného na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko samotný nárok oprávneného je založený na hmotnom práve a rovnako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia povinného musí byť založený na hmotnom práve. Oprávnený ďalej uviedol, že procesný dôsledok vydania nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 755/2017-89 zo dňa 07.08.2018 je taký, že ku dnešnému dňu prebieha medzi oprávneným a povinným súdny spor vo fáze odvolacieho konania, ktorého predmetom je posúdenie nároku oprávneného. K tomu, aby bolo možné bez pochybností prijať právny záver, že plnenie poskytnuté povinným oprávnenému na základe exekučného titulu, ktorý neskôr stratil právoplatnosť a vykonateľnosť na základe zrušeného exekučného titulu, je možné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie, bude potrebné vyčakať na konečné rozhodnutie vo vyššie uvedenom súdnom konaní. Nárok na náhradu peňažnej čiastky, ktorý povinný kvalifikuje ako bezdôvodné obohatenie, je naďalej stále priznaný neprávoplatným rozsudkom. Oprávnený ďalej uviedol, že aj sám povinný uznal, že až v samotnom základnom konaní pred Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 25Cb/136/2013 sa môže s úplnou určitosťou preukázať, či vzniklo alebo nevzniklo na strane oprávneného bezdôvodné obohatenie a či povinnému vznikol alebo nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda či bolo vôbec započítanie pohľadávky povinného a vymáhaného nároku platné a v súlade so zákonom. Oprávnený ďalej doplnil, že ak by exekučný súd zastavil exekúciu z dôvodu, že došlo k platnému započítaniu pohľadávky povinného na vydanie bezdôvodného obohatenia na vymáhaný nárok oprávneného, musel by sám vykonať dokazovanie v rozsahu, ktoré je nevyhnutné k posúdeniu nároku oprávneného podľa

hmotného práva, teda v rozsahu, akom sú povinné vykonať dokazovanie aj súdy v prebiehajúcom základnom konaní.

7. Súd po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie na podklade obsahu spisu dospel k záveru, že tento nie je dôvodný. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmysle § 61e Exekučného poriadku námietku jednostranného započítania môže povinný uplatniť v návrhu na zastavenie exekúcie relevantne iba vtedy, ak započítava judikovanú pohľadávku (t. j. pohľadávku osvedčenú exekučným titulom). V danom prípade podľa zistení súdu povinný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by započítaval judikovanú pohľadávku. Súd preto na námietku jednostranného započítania nejudikovanej pohľadávky neprihliadal. Súd doplnil, že slovné spojenie „po začatí exekúcie sa neprihliada na jednostranné započítanie“ je potrebné vykladať tak, že exekučný súd neprihliadne na jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky, pričom je bez významu, či kompenzačný prejav nastal a bol doručený oprávnenému pred začatím exekúcie alebo po začatí exekúcie. Slová „po začatí exekúcie sa neprihliadne“ sa vyložia tak, že „v exekučnom konaní sa neprihliadne“. Súd zároveň poukázal na skutočnosť, že ustanovenie § 61e Exekučného poriadku nemá vplyv na platnosť kompenzačného prejavu z hľadiska hmotného práva. V prípade, ak takéto započítanie nastane, pohľadávka oprávneného síce de iure zanikne, avšak na jej zánik sa v exekučnom konaní neprihliadne. Ak oprávnený v exekučnom konaní vymôže takú pohľadávku, ktorá v rovine hmotného práva zanikla jednostranným započítaním, má povinný právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia v osobitnom konaní.

8. Povinný voči konštatovanému rozhodnutiu podal sťažnosť, v ktorej sa domáhal, aby súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že exekúciu zastaví. Napadnuté uznesenie podľa jeho tvrdení vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Exekučný súd sa pri skúmaní dôvodov pre zastavenie exekúcie vôbec nezaoberal posudzovaním jednostranného zápočtu povinného zrealizovaného ešte v čase pred začatím exekúcie, ktorý by v prípade svojej platnosti spôsobil zánik vymáhanej pohľadávky oprávneného. Napadnuté uznesenie ani neobsahuje poučenie o možnosti podať opravný prostriedok. Exekučný súd nezohľadnil jednostranný zápočet vzájomných pohľadávok zo strany povinného zo dňa 07.02.2019, na základe ktorého došlo k zániku pohľadávok oprávneného vymáhaných v exekúcii k 06.02.2019, t.j. v čase po vzniku exekučného titulu a ešte pred začatím Exekúcie (§ 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku, § 61e Exekučného poriadku). Exekučný súd pritom vychádzal z nesprávnej aplikácie ustanovenia § 61e Exekučného poriadku. Podľa § 61e Exekučného poriadku po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu. Z výslovného znenia predmetného ustanovenia § 61e EP je zrejmé, že zákaz započítania sa v exekúcii uplatňuje až v čase po začatí exekúcie (t.j. po doručení poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi v zmysle § 57 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku). Nesprávny je preto rozširujúci výklad exekučného súdu prezentovaný v napadnutom uznesení ohľadom toho, že slová „po začatí exekúcie sa neprihliadne“ sa vyložia tak, že „v exekučnom konaní sa neprihliadne.“ Ustanovenie § 61e Exekučného poriadku výslovne uvádza časový okamih, od ktorého sa na započítanie neprihliada - až v čase po začatí exekúcie. Nie je preto správny právny záver Exekučného súdu ohľadom toho, že má byť „bez významu, či kompenzačný prejav nastal a bol doručený oprávnenému pred začatím exekúcie alebo po začatí exekúcie.“ V momente podania návrhu na vykonanie exekúcie vymáhaná pohľadávka oprávneného neexistovala, nakoľko zanikla v čase po vzniku exekučného titulu a ešte predtým, ako došlo k začatiu exekučného konania. Odôvodnenie napadnutého uznesenia ohľadom toho, že jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky v čase po vzniku exekučného titulu nie je dôvodom pre zastavenie exekúcie, nemá žiadnu oporu v platnej právnej úprave (§ 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku, § 61e Exekučného poriadku) či doterajšej rozhodovacej činnosti súdov. Z predmetného nesprávneho právneho posúdenia veci vychádza i následný nesprávny postup exekučného súdu, ktorý sa pri skúmaní dôvodov pre zastavenie exekúcie vôbec nezaoberal posudzovaním platnosti a účinkov jednostranného zápočtu povinného, ktorý v prípade svojej platnosti spôsobuje zánik započítavanej (vymáhanej) pohľadávky. Na podporu uvedenej argumentácie povinný poukázal na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 18.09.2018, sp. zn.: 53Ek/751/2018. Nepreskúmanie účinkov jednostranného zápočtu povinného v kontexte posudzovania existencie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku povinný považuje za pochybenie exekučného súdu pri vydávaní napadnutého uznesenia.

9. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného žiadal sťažnosť v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov exekučného konania. Uviedol, že predkladá súdu právoplatný rozsudok Krajského súdu

v Bratislave sp. zn. 4Cob/120/2019-638 zo dňa 31.10.2019 vo veci žalobcu v II. rade spoločnosti AuToy, spol. s r.o., IČO: 36 320 927 (oprávnený) a žalovaného Národná diaľničná spoločnosť, a.s., IČO: 35 919 001 (povinný). Predmetným rozsudkom odvolací súd potvrdil čiastočný rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/136/2013-266 zo dňa 23.02. 2015. Vzhľadom na skutočnosť, že po vydaní nálezů Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 755/2017-89 zo dňa 7.8.2018 vo veci opätovne rozhodoval Krajský súd v Bratislave priloženým rozsudkom, návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu započítania vzájomných pohľadávok stratil akékoľvek skutkové aj právne opodstatnenie, keďže v zmysle tohto rozhodnutia krajského súdu sa na strane oprávneného nemôže jednať o bezdôvodné obohatenie. Keďže plnenie na základe právoplatného rozsudku nie je možné považovať za bezdôvodné obohatenie, povinnému ani nemohla vzniknúť pohľadávka na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú by si mohol započítať na exekvované plnenie.

10. Z predloženého rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/120/2019-638 zo dňa 31.10.2019 súd považoval za zistené, že krajský súd ako súd odvolací v právnej veci žalobcu I.: Výskumný ústav riadenia hodnoty podniku a súdneho inžinierstva, a.s., Potvorice 199, 916 25 Potvorice, IČO: 35 843 209, žalobcu II.: AuTOY, spol. s r.o., Česká 15, 831 03 Bratislava, IČO: 36 320 927, obaja zastúpení: AS Legal s.r.o., advokátska kancelária, Hlučinska 1/11, 831 03 Bratislava, IČO: 36 857 688, proti žalovanému: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 35 919 001, zastúpený: GARAJ & Partners s.r.o., advokátska kancelária, Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, o zaplatenie zmluvnej pokuty, o odvolaní žalovaného proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/136/2013-266 zo dňa 23.02.2015, rozhodol tak, že čiastočný rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/136/2013-266 zo dňa 23.02.2015 v napadnutej časti potvrdil a žalobcom I. a II. priznal proti žalovanému právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

11. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 11Ek/460/2019 zo dňa 17. januára 2020 odstránil zrejmu nesprávnosť v uznesení Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/460/2019 zo dňa 25. novembra 2019 v podobe absencie poučenia. Opravné uznesenie vydané k napadnutému uzneseniu nadobudlo právoplatnosť dňa 05. 02. 2020.

12. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

13. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

14. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

15. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

17. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň preto odkazuje. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijatie takéhoto rozhodnutia a

poskytuje primeranú odpoveď aj na povinným uplatnené dôvody sťažnosti, v ktorej povinný zopakoval svoje tvrdenia v návrhu na zastavenie exekúcie, že vymáhaná pohľadávka zanikla započítaním.

18. Súd exekúciu zastaví podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, ak po vzniku exekučného titulu nastala právna skutočnosť spôsobujúca zánik vymáhaného nároku. Z tohto všeobecného pravidla (*lex generalis*) však existuje výnimka zakotvená v § 61e Exekučného poriadku (*lex specialis*), ktorá aj podľa názoru sťažnostného súdu dôvodnosť obrany povinného (zánik vymáhaného dlhu započítaním) proti exekúcii v posudzovanom prípade nepripúšťa. V zmysle § 61e Exekučného poriadku sa po začatí exekúcie neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu. Námietku jednostranného započítania môže povinný uplatniť v návrhu na zastavenie exekúcie relevantne iba vtedy, ak započítava judikovanú pohľadávku (tiež osvedčenú exekučným titulom) alebo ide o započítanie vzájomných pohľadávok dohodou účastníkov, čo v danom prípade nebolo preukázané, resp. povinný túto skutočnosť ani netvrdil. Predmetné ustanovenie tak zakotvuje výnimku zo spôsobu zániku záväzku jednostranným započítaním vzájomných pohľadávok (*compensatio*). Správe súd v preskúvanom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že slovné spojenie „po začatí exekúcie“ je potrebné vykladať „*largo sensu*“ tak, že exekučný súd neprihliadne na započítaciu námietku nejudikovanej pohľadávky, pričom je bez významu, či kompenzačný prejav bol doručený oprávnenému pred začatím exekúcie alebo až po jej začatí. Opačný výklad by viedol k popretiu účelu a zmyslu tohto ustanovenia, ktoré je vyjadrením snahy zákonodarcu redukovat' okruh potenciálne sporných skutočností, ktoré má riešiť exekučný súd, a tým exekučné konanie zrýchliť. Podkladom pre zavedenie tohto ustanovenia do Exekučného poriadku bolo poznanie vychádzajúce zo súdnej praxe, že možnosť namietať jednostranné započítanie by mohla byť zo strany povinného zneužitá na zdržiavanie exekučného konania, najmä ak povinný uviedol nepravdivé tvrdenia o tom, že má voči oprávnenému pohľadávku, a ak bolo potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie na vyhodnotenie pravdivosti týchto tvrdení, ktoré patrí do základného sporového konania, a nie do konania exekučného určeného len na faktický výkon exekučných titulov (k tomu porovnaj Števec, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 1072.). Tento výklad § 61e Exekučného poriadku je na viac v súlade aj s jeho jazykovým znením. Z gramatického a sémantického hľadiska je nevyhnutné rešpektovať jazykový výklad spojenia „po začatí exekúcie sa neprihliadne“ tak, aby tým nebol popretý význam tohto ustanovenia, ktoré nie je možné vykladať tak, že „zákaz započítania sa v exekúcii uplatňuje až v čase po začatí exekúcie“, ako žiadal vykladať túto právnu normu povinný. Pokiaľ by mal zákonodarcu úmysel zakázať počas prebiehajúcej exekúcie vykonanie jednostranných zápočtov nejudikovaných pohľadávok, nepochybne by to takto vyjadril aj prostredníctvom právnej normy. V § 61e Exekučného poriadku je však jasne vyjadrené, že po začatí exekúcie súd na kompenzačné prejavy povinného neprihliada, pričom právna norma nijako nešpecifikuje, kedy bol započítací právny úkon uskutočnený. V súlade s uvedeným výkladom súd s poukazom na § 61e Exekučného poriadku vždy zamietne návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom povinný namieta jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky. Správe potom postupoval súd, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie opierajúci sa o jednostranný zápočet nejudikovanej pohľadávky zamietol. Pre úplnosť súd dodáva, že pokiaľ povinný v konaní tvrdil, že na podklade nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 755/2017-89 zo dňa 07.08.2018 malo vymožením istiny s príslušenstvom na podklade čiastočného rozsudku Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 25Cb/136/2013 u oprávneného dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia a u povinného k vzniku započítateľnej pohľadávky voči exekvovanej pohľadávke, tieto tvrdenia povinného vyvracia oprávneným predložený rozsudok Krajského súdu v Bratislave v tejto veci sp. zn. 4Cob/120/2019-638 zo dňa 31.10.2019, ktorým bol čiastočný rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/136/2013-266 zo dňa 23.02.2015 v napadnutej časti potvrdený (k tomu porovnaj napr. nález Ústavného súdu SR z 9. februára 2017, sp. zn. II. ÚS 18/2016).

19. Na základe zistených skutočností a výkladu súvisiacich právnych noriem súd dospel k záveru, že povinný ani v konaní o sťažnosti neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Z uvedených dôvodov súd podanú sťažnosť podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietol, pretože nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie. V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a

praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať osobitné dokazovanie k skutkovým okolnostiam, súd zásadne pojednávajúce nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre spravodlivé rozhodnutie. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania (I. ÚS 119/2020-13 zo dňa 3. marca 2020).

20. Povinný spolu s návrhom na zastavenie exekúcie podal aj návrh na prerušenie „exekúcie“ s poukazom na § 200 Exekučného poriadku v spojení s § 164 CSP. Svoj návrh na prerušenie konania odôvodnil tým, že v prípade, ak exekučný súd posúdi návrh povinného na zastavenie exekúcie ako predčasný a exekúciu nezastaví, je potrebné konania prerušiť až do skončenia konania na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 25Cb/136/2013, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie exekučného súdu. Predmetom súdneho konania pod sp. zn. 25Cb/136/2013 je rozhodovanie o nároku AuTOY proti NDS v súvislosti s ktorým došlo k vydaniu rozsudku, ktorý bol na základe nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky vyhodnotený ako nespôsobilý exekučný titul. Toto konanie sa nachádza vo fáze odvolacieho konania. V prípade, ak by bol tento rozsudok zrušený, táto skutočnosť by potvrdila dôvodnosť vykonaného zápočtu a zároveň nedôvodnosť vedenia exekúcie.

21. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

22. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

23. K fakultatívnemu rozhodnutiu o prerušení konania podľa § 164 CSP je potrebné uviesť, že využitie tohto inštitútu je na mieste v prípade, ak pôjde o otázky, ktoré by exekučný súd mohol sám vyriešiť ako prejudiciálne (pozri § 194 CSP) a ktoré by mohli mať vplyv na výkon exekúcie. Pokiaľ povinný žiadal konanie prerušiť až do rozhodnutia odvolacieho súdu o rozsudku, ktorý bol na základe nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky vyhodnotený ako nespôsobilý exekučný titul, sťažnostný súd na tomto mieste opätovne pripomína, že oprávnený v sťažnostnom konaní súdu predložil rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/120/2019-638 zo dňa 31.10.2019, ktorým bol čiastočný rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/136/2013-266 zo dňa 23.02.2015 v napadnutej časti potvrdený a preto nie je daný dôvod na prerušenie exekučného konania využitím tohto ustanovenia. Nie je splnená ani ďalšia podmienka pre využitie tohto procesného postupu, keďže vzhľadom na výklad súdu v bode 18 tohto rozhodnutia výsledky odvolacieho konania pred Okresným súdom Bratislava III vedeného pod sp. zn. 25Cb136/2013 nemohli mať žiaden vplyv na posúdenie prípustnosti exekúcie. Súd preto návrh povinného na prerušenie exekučného konania podľa § 162 ods. 3 CSP per analogiam v spojení s § 200 Exekučného poriadku zamietol v rozhodnutí, ktorým rozhodol aj o podanej sťažnosti (čl. 17 CSP).

24. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

27. Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním vyvolaným zo strany povinného (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Exekučný súd rozhoduje o trovách exekúcie a súčasne aj o ich výške (§61l ods. 3 Exekučného poriadku per analogiam, § 199d od. 1 Exekučného poriadku). Keďže oprávnený si trovy konania o sťažnosti voči povinnému uplatnil, ale nevyčíslil, súd mu priznal trovy tohto konania na podklade obsahu spisu.

28. Trovy oprávneného v konaní o sťažnosti povinného pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti povinného zo dňa 07. 01. 2020 vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny v sume 289,62 Eur, režijného paušálu vo výške 10,62 Eur a 20% DPH v sume 60,05 Eur (20% zo sumy 300,24 Eur), keďže advokát oprávneného je platcom DPH. Súd preto oprávnenému voči povinnému priznal nárok na náhradu trov sťažnostného konania v celkovej výške 360,29 Eur. Náhradu trov právneho zastúpenia súd oprávnenému priznal podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c) per analogiam, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 77 621 eur. Súd bude postupovať v súlade s § 199d Exekučného poriadku a vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, na podklade ktorého budú tieto trovy v prospech oprávneného voči povinnému vymáhané v tomto exekučnom konaní. Z uvedeného dôvodu súd povinnému vo výroku o trovách tohto konania (vrátane určenia ich výšky) neurčil lehotu na plnenie.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (I. výrok), proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí návrhu povinného na prerušenie konania (II. výrok) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (III. výrok) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (I. výrok) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (III. výrok) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).